

PYHIMYS

2024

Tapaamisia
Tekniikkaa
Jäsentarinaa
Messuosastoa
Taidetta
Retkeilyä

Julkaisija ja toimitus:

Suomen Volvo 1800 –kerho ry
Äijäntie 2
33470 YLÖJÄRVI
Y-tunnus 2041229-9
IBAN: FI76 5680 0020 3666 76
hallitus.pyhimyskerho@gmail.com

Puheenjohtaja:

Markku Jylhäsalu, 040 070 8759
m.jylhasalo@gmail.com

Varapuheenjohtaja:

Pekka Kouhia, 041 511 0606
pekka.kouhia@gmail.com

Sihteeri:

Mika Vuokila, 040 183 5254
vuokila.mika@gmail.com

Vastaava toimittaja, julkaisuiden taitto ja webmaster:

Vesa Koskinen
vesahannu.koskinen@gmail.com

Paino ja postitus:

Keuruun Laatupaino KLP Oy

Lehti on Suomen Volvo 1800 –kerhon vuosittain ilmestynyt jäsenlehti.

Lehteen otetaan vastaan sitoumukset kirjotuksia ja kuvia. Ilmoitushinnat löydät kotisivuilta tai voit kysyä toimitukselta. Lehti toimitetaan jäsenmaksunsa maksaneille jäsenille postitse, lisäksi lehti on luettavissa kerhon kotisivuilla.

Jutut ja kuvat:

hallitus.pyhimyskerho@gmail.com tai
vesahannu.koskinen@gmail.com

SUOMEN VOLVO 1800 –KERHO RY

Kerho on riippumaton yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää automallin harrastusta Suomessa. Jäsenmaksu on 35€ vuodessa.

Jäsenrekisterissä on jäsenten yhteystietojen lisäksi tietoja jäsenten autoista. Jäsenrekisteriä ei myydä eikä luovuteta kolmansille osapuolille kaupalliseen tarkoitukseen.

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan kynästä	3
Aikansa kutakin, Jaakko Saransalmi	4-5
Espoo-päivä	6-7
Talvipäivä Kangasalla 2024	8-9
EKB-655	10-11
Tallien perukoilta, Jouko Palmgren	12-13
Muodin huipulla	14-17
Classic Motorshow 2024	18-21
Vuosikokous	22
Jäsenkuvia	23
MAT-61 PIN-UP –kuvauksissa	24-25
Teknik - Aarne Heikkilä	26-27
AHS Helatorstai-ajot 2024	28-29
Tapaamisiin	31

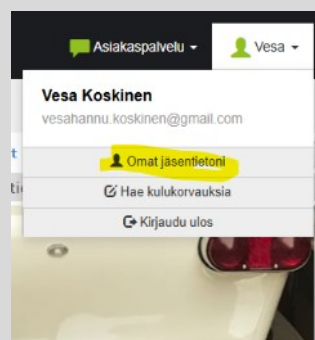

Kansi:
Pirjo Jylhäsalu
(ks. s. 24)

WhatsApp –ryhmämme on osoitautunut huisin toimivaksi foorumiksi. Siellä ne vaihtuvat tieto, taito, kokemukset ja osaset. Jäseniä tätä kirjoitettaessa on 87. Lisää mahtuu vielä.

Voit liittyä kotisivujen jäsentenvälisistä löytyvällä liittymislinkillä tai pyytämällä Vesaa liittämään sinut.

VINKKI! Sihteeri muistuttelee taas jäsenmaksuista; olinkohan muistanut maksaa? Kotisivujen jäsentenväliseltä puolelta voit tarkistaa omat tietosi, jossa näkyvät myös sihteerin kirjaukset jäsenmaksutilanteestasi. Ja nyt jos tuonne menit niin on mahdollisuus tarkistaa muutkin tietosi. On kiva jos saamme ajantasaista tietoa jäsentemme kalustosta.

Puheenjohtajan kynästä

Jälleen on vuodenkierrossa siirrytty kesään. Meillä kaikilla on oma tapamme harrastaa. Joillekin tärkeintä on tallissa puuhastelu, toiselle pyhimyksellä ajaminen, joillekin tapahtumiin osallistuminen tavaten alan harrastajia ja monille kaikkea edellä mainittua. Itselläni viime talvena jäi erilaisista syistä johtuen "talliaika" vähiin. Talvella olin pyhimyksellä pari kertaa liikkeellä, joista toisella kertaa kohteena oli yhteinen talvipäivämme Volvo-kerhon kanssa Mobiliassa.

Harrastevaununi ovat kuitenkin ajokunnossa, joten varsinainen kesän ajokausi sai alkaa.

Kerholla oli jälleen oma hieno osasto Lahden Classic Motorshow'ssa. Tapahtuman yhteydessä järjestettiin kerhon

sääntömääräinen vuosikokous. Kiitokset kaikille osastollemme toimineille, kokoukseen osallistuneille ja paikalla vierailleille.

Vuosikokous antoi luottamuksensa hallitukselle, joka jatkaa entisellä kokoonpanolla seuraavan kauden. Jäsenmaksu päätettiin säilyttää entisellään.

Pitkäaikainen lehtemme päätoimittaja Saransalmen Jaakko siirtyi sivummalle lehden teosta. Lämmin kiitos Jaskalle tehdystä työstä lehden hyväksi. Seuraavalla sivulla Jaakon tarina päätoimittajuudesta. Päävastuun lehdestä ja kalenterista taiton lisäksi kantaa jatkossa Koskisen Vesa.

Toivotaan edelleen jäsenistöltä aktiivisuutta kirjoittaa juttuja ja ottaa kuvia lehteen, jotta sisältö säilyy monipuolisena ja rikkaana.

Hallitus ottaa mielellään vastaan ehdotuksia ja ideoita toiminnan kehittämiseksi. Mikäli sinulla on halua olla tapahtumajärjestelyissä tai toiminnassa tiiviimmin mukana, niin ole yhteydessä hallituksen jäseniin.

Haluan tässä yhteydessä myös kiittää tukijoitamme Volvo Car Finlandia, Chemigatea ja V-Palvelua, jotka ovat mahdollistamassa toimintaamme.

Mukavaa kesää kaikille pyhimysharrastuksen parissa.

Jylhis

Toimituksen terveiset

Hyvät lukijat! Kuten Jylhis tuossa ylhäällä kertoo, Jaska siirtyy sivummalle ja toimitusvastuu siirtyi allekirjoittaneelle. Osaltani myös nöyrä kumarrus Jaskan vaikuttavaan julkaisupanokseen!

Pääjuoni ei tässä yhteydessä katoa, edelleen lehden idea on elää jäsenien kirjoittamien juttujen ympärillä. Aiheet ovat tähän asti olleet ymmärrettävästi Pyhimyspainotteisia, ja niin saa ollakin.

Tallien perukoilta

Kokeillaan kuitenkin pieni pelinavaus aihealueiden laajentamisen suuntaan. Jospa kertoisimme jotain myös rakkaiden Pyhimystemme läheisyydessä tapahtuvasta harrastamisestamme. Millainen talli sinulla on tai mitä muita harrastuskohteita sen perukoilta löytyy? *Tallien perukoilta* –pelinavaus tapahtuu tässä lehdessä Palmgrenin Joukon tallista. Yhteen ääneen tässä kannustammekin jäseniä kertomaan omista kotipesistään ja kiinnostuksen kohteistaan. Jutut voivat olla lyhyitäkin.

Vesa K

Jouko ja Vesa ständillä Lahden CMS-tapahtumassa.

Teksti ja kuvat:
Jaakko Saransalmi

AIKANSÄ KUTAKIN...

SANOI JASKA S. JA MUISTELI SAMALLA VÄHÄN MENNEITÄ

Elettiin vuotta 1998, kun hankin itselleni jo lapsesta haaveissani olleen Pyhimys-Volvon. Kaupan yhteydessä tuli nippu aikaisemmin ilmestyneitä Pyhimys-lehtiä, myös aivan ensimmäinen Jouko Palmgrenin toimittama lehtinen vuodelta 1993. Varsinaisten kerholehtien julkaisu alkoi vuonna 1994 ja ensimmäinen Pyhimys-lehti nro 1/94 on Pekka Tupamäen toimittama. Kerhon puheenjohtajana toimi silloin Jouko Palmgren ja sihteerinä Pekka Tupamäki. Auton hankinnan jälkeen siitä tietysti heti liittyään Pyhimyskerhoon. Jos olisin tiennyt ennen auton hankintaa tällaisesta Suomen Volvo 1800 -kerhosta, olisin liittynyt siihen jo aikaisemmin. Uusi harastus ja kerhon toiminta vuosikokouksiin ja kokoontumisajoihin oli sykkädyttävää ja antoi joka kerta lisää tietoa automallista ja omassani vielä olleista puutteista. Oli hienoa tutustua uusiin upeisiin ihmisiin joiden intohimo, auttamisen halu ja innostus tarttuivat myös meikäläiseen.

Kerho 10 vuotta

Eipä aikaakaan, kun koitti kerhon 10-vuotisjuhlien aika vuonna 2003. Kerhon hallituksessa olin jo ehtinyt olla jonkin aikaa ja 10-vuotisjuhlien järjestelytoimikuntaan valittiin lisäksi hallituksen jäsenet Richard Grotenfelt, Pekka Tupamäki ja Kaj Knappe. Hämeenlinnan Vanajanlinnan juhlista on laajempi artikkeli kuvineen Pyhimyslehdessä 1/2004.

Vanajanlinnassa Pekka Tupamäki sai minut houkutelua kerhon sihteeriksi. Pekka oli toiminut siinä tehtävässä aina kerhon perustamisesta, 1993 lähtien. Enpä lupautuessani aivan tarkkaan tiennyt mitä sihteerin tehtäviin kuuluisi, mutta se tuli kyllä hyvinkin nopeasti selväksi. Tehtäviä olivat mm:

- * Jäsenrekisterin ylläpito
- * jäsentiedotteiden laadinta, tulostaminen ja postitus jäsenille
- * kerholehden toimittaminen ja postitus jäsenille
- * jäsenmaksujen ja karhukirjeiden postitus jäsenille.

Kerhon sihteerinä toimin lähes 10 vuotta ja siitä osan ajasta myös varapuheenjohtajana. Tämän jälkeen jatkoin edelleen lehden toimittamista.

Siihen aikaan kaikki tiedotteet ym. postitettiin normaalipostina, nuoltiin kuoret kiinni ja päälle postimerkit. Koska jäseniä oli jo siihen aikaan lähes 200, niin siinä perheenjäsenetkin pääsivät osallistumaan aina postitusrumban alkaessa.

Muistoja

Karhukirjeiden lähettämisestä tuleekin mieleen erikoinen tapaus jostain 2000-luvun puolesta välistä. Yksi kerhomme jäsenistä oli kovin närkästynyt, kun olin toimittanut hänelle (mielestäni ihan ys-

tävällismielisen) maksuunistutuksen maksamattomasta jäsenmaksusta. Hän oli laittanut silloiselle kerhomme puheenjohtajalle Richard Grotenfeltille katkeransävyisen sähköpostin, että joku "kouluttamaton tomppeli" on lähettänyt hänelle maksuunistutuksen. Riku välitti sähköpostin minulle. Vastasin tälle jäsenelle, että kaikki kerhomme jäsenet maksavat sääntöjen mukaan jäsenmaksun, myös me jotka käytämme omaa aikaamme ja teemme kerhon eteen töitä ilman mitään korvausta. Allekirjoitukseksi laitoin "kouluttamaton tomppeli". Hän sitten erosi kerhosta.

Kerhon toiminnan kehittyessä jäsenille haluttiin tarjota mahdollisimman paljon vastinetta jäsenmaksulle ja Rikun jälkeen kerhon puheenjohtajaksi valittu Erkki Pentikäinen halusi lehden ilmestyvän kaksi kertaa vuodessa. Toki kerhon alkuaikoina oli myös Pekka Tupamäen toimittama lehti ilmestynyt muutaman kerran kaksi numeroa vuodessa. Kun tämä tavoite, kaksi numeroa vuodessa oli ollut muutaman vuoden, alkoivat jutut loppua. Lehden sisältöä täyttämään julkaistiin lehdissä mm. jo aikaisemmin muissa autolehdissä julkaistuja juttuja. Tämä ei ymmärrettävästi miellyttänyt kaikkia jäseniä, josta syystä palattiin käytäntöön, jossa julkaistaan yksi lehti vuodessa ja näihin saatiinkin sitten riittävästi kunnon juttuja.

Kokeiltiinpa numerossa 2/2015 sellais-takin, että lehteen yhdistettiin seuraavan vuoden kalenteri. Tämä ei kuitenkaan osoittautunut toimivaksi ratkaisuksi ja siitä luovuttiin. Nykykäytäntö, jossa julkaistaan yksi lehti vuodessa ja aina loppuvuodesta seuraavan vuoden kalenteri, on osoittautunut hyväksi ja toimivaksi. Ainakin toistaiseksi on saatu hyvin juttuja ja kuvia jotta on saatu kasattua lehti ja laadukas kalenteri, kiitos siitä kuuluu aktiivisille jäsenillemme.

Erkki Pentikäisen puheenjohtajakaudella tehtiin myös yksi Pyhimysvuosikalenteri. Se on kerhon 20-vuotisjuhlakalenteri vuodelta 2013. Tämä ja myös sen jälkeen julkaistut kalenterit ovat nyt keräilyharvinaisuuksia pienen painomääränsä takia ja mikäli on niistä kiinnostunut, kannattaa niitä kysellä kerhon hallitukselta.

Vuosikalenteri on julkaistu sittemmin vakiintuneen käytännön mukaisesti vuodesta 2017 lukuun ottamatta vuotta 2019, jolloin kalenteria ei julkaistu koska edellisenä vuonna 2018 ilmestyi kaksi kerholehteä.

Pikkuhiljaa kerhon toiminta laajeni lisää, kerhotuotevalikoimaa laajennettiin ja järjestettiin mm. Bembölen kahvituvalla Espoossa pääkaupunkiseudun tapaamisia. Hyvä uudistus on ollut myös kerhon kotisivujen avaaminen. Ensimmäiset sivut laati kerhomme jäsen Kaj Knappe. Nykyiset nettisivut ja niiden ylläpito ovat Vesa Koskisen käsialaa. Vesahan vastaa kerhosamamme nettisivujen lisäksi lehden ja kalenterin taitosta. Muutama vuosi

sitten jäsenille perustettu WhatsApp-ryhmä on osoittautunut tarpeelliseksi ja vertaansa vailla olevaksi jäsenten välisessä kanssakäymisessä.

Erkki Pentikäisen puheenjohtajakaudella aloitettiin osallistuminen omalla osastollamme Lahden Classic Motorshow -tapahtumaan. Tämä käytäntö on ollut katkeamaton myös Heikki Joukasan ja nykyisen puheenjohtajamme Markku Jylhäsalon toimikaudella. Ainoastaan koronavuosi aiheutti tähän perinteeseen katkon ja silloinhan ko. tapahtumaa Lahdessa ei edes järjestetty.

Aikansa kutakin ja lehden tekemisen ihanuus ja vaikeus

Radikaali uudistus lehden teossa tapahtui vuonna 2019, jolloin Vesan ehdotuksesta kerholehden taskukoko A5 suurennettiin kokoon B5 (sama kuin Aku Ankka). Ruokahalu kasvaa syödessä ja niinpä Vesa ehdotti edelleen kasvatettavan lehden kokoa ja nykyinen koko onkin sitten jo A4 -kokoinen. Suurentunut koko on helpommin luettava, teksti suurempaa ja kuvat tulevat paremmin oikeuksiinsa jne, mutta uudistus vaatii myös vähän enemmän juttuja, joten siinä jäsenet ovat avainasemassa, että saadaan säilytettyä lehti nykyisenlaisena.

Täytin viime vuoden lopulla 70 vuotta ja lehden toimittajana tulee kuluneeksi tänä vuonna 20 vuotta. Otsikoin juttuni **Aikansa kutakin** ja päätin jo viime vuoden puolella, että kun nämä kaksi "rajapyykkiä" tulevat täyteen, on aika jättää lehden toimittaminen uusille

henkilöille. Olen nauttinut suuresti lehden teosta ja siitä, että olen voinut sen kautta välittää teille kirjoittamianne entisöinti- ym. tarinoita. Lehden tekemisen ihanuudesta ja vaikeudesta olen kertonut tarkemmin lehdessä 1/2015. Vaikeudet tulevat eteen lähinnä silloin, jos ja kun ei yksinkertaisti ole juttuja ja kuvia tarpeeksi, että saataisiin taas uusi lehti tehtyä. Vetoan siis jälleen kerran, että te jäsenet, lähettäkää vaikka pieniäkin Pyhimys-Volvoon liittyviä juttuja ja kuvia, jotka edesauttavat jatkossakin lehtien ja kalenterin syntymistä.

Se että siirryn syrjään päätoimisesta lehden teosta ei tarkoita sitä, että poistuisin kuvioista. Minulla on edelleen Pyhimys-Volvo, josta en näillä näkymin ole luopumassa. Olen edelleen kerhon ja myös hallituksen jäsen. Hallitushan valitaan kerhon sääntöjen mukaan aina vuosikokouksessa. Nykyinen hallitus on hyvin toimintakykyinen ja sen kokoonpano on sellainen, että siinä on tosi osaavia henkilöitä eri osa-alueilla ja hommat hoituvat hyvin. Olisi kuitenkin toivottavaa, että kerhon vastuuhenkilöissä tapahtuisi aika ajoin muutoksia; se toisi uusia tuulia kerhon toimintaan ja vaikuttaisi varmaan myös lehden sisältöön ja ulkoasuun.

Kiitän kaikkia jäseniä kuluneista vuosista ja toivotan hyvää jatkoa hyvän harrastuksen ja kerhojulkaisujen parissa.

Jaska S.

Jaakon NXZ-14 on tuttu näky Bembölen paikalliskokoontumisissa

ESPOO-PÄIVÄ/ TAPIOLA 70-VUOTTA

Teksti: Jaakko Saransalmi

Kuvat: Jaakko Saransalmi ja Matti Kauppila

Espoo-päivä on kaikkien espoolaisten yhteinen juhlapäivä, jota vietetään vuosittain elokuun viimeisenä lauantaina. Vuonna 2023 Espoo-päivää vietettiin 25. – 26. elokuuta. Espoo-päivänä espoolaiset juhlivat kotikaupunkiaan järjestämällä erilaista ohjelmaa ympäri kaupunkia.

Klassikkoautoja Tapiolassa 26.8.2023

Espoossa sijaitseva Tapiola syntyi vuonna 1953, eli samalla Espoo päivän yhteydessä juhlittiin Tapiolan "pyöreitä". Tapiolan peruskiven muuraamisesta tuli 5. syyskuuta 2023 kuluneeksi 70 vuotta. Nimi "Tapiola" syntyi vuonna 1953 järjestetyn yleisökilpailun tuloksena. Nimen katsottiin luonnehtivan hyvin puutarhakaupungin luonnonläheistä aluetta, jossa monet nykyiset kadunnimet (kuten "Mäntyviita") olivat olleet kulkuväylien niminä jo vanhastaan.

Espoon kaupunki oli tilannut Classic Data Oy:n toimitusjohtajalta Anssi Juutilaiselta ajotapahtuman Espoo-päiväksi. Classic Data/Anssi Juutilainen on valtuutettu tarkastaja, joka tekee ajoneuvoille sertifioituja kunto- ja arvomäärityksiä ja on tarkastanut jo ainakin 12 Pyhimystä Suomessa. Juutilainen nimesi klassikkoauto tapahtuman nimeksi Tapiola 70-vuotta.

Espoon kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä ja Classic Datan Anssi Juutilainen

Klassikkoautot matkasivat Espoon Automuseon pihasta Tapiolaan Bembölen kahvituvan ja Kauniaisten huvilakaupungin kautta. Autot ajoivat läpi Espoon historian vanhaa Kuninkaantietä moderniin vuonna 1953 syntyneeseen puutarhakaupunkiin ja sieltä edelleen Westendin rannoille. Anssi Juutilainen johti letkaa omalla hienolla vuosimallin 1965 MB Coupéllaan. Päätapahtuma oli Tapiola Garden-hotellin läheisyydessä keskustornin edustalla johon ajelu päättyi ja jossa autot esiteltiin autokuntien

kerä paraatipaikalla.

Tapiolassa tapahtuman alussa Espoon kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä kertoi Espoon historiasta. Hän kertoi syntyneensä Espoossa ja opiskelleensa juurikin Tapiolassa. Espoosta tuli kaupunki vuonna 1963 ja kaupunki 1972. Tästä olikin hyvä aasinsilta kerhomme jäsenen Matti Kauppilan 1800 ES:n rekisterinumeroon, Matin Volvon rekkarihan on ES-72. Kaupunginjohtaja sanoi haluavansa Matin Volvon rekkarin omaan virka-autoonsa, josta Matti ei tuntunut olevan kovinkaan innostunut. Mäkelä mainitsi puheessaan myös, että paljon on hienoja klassikkoautoja Espoossa, mutta osallistujia on myös kauempaa, jopa Kauniaisista saakka. Kauimpaa tullut auto taisi olla Pirkkalasta MB 3,0 Adenauer vm. 1953, joka oli samalla tapahtuman vanhin klassikko. Volvoista Matin ES:n lisäksi mukana oli kaksi Volvo PV 544:ää.

Tapiola Garden

Autojen ja kokonaisuuden esittely

Anssi Juutilainen esitteli autot ja autokunnat. Matkustajat ja kuljettajat olivat pukeutuneet autonsa iän mukaiseen tyyliin. Yleisön mielestä parhaiten oli onnistunut yhdistämään auton vuosimallin ja tyylin kokonaisuus jonka autokunta liikkui vm. 1969 Ford Caprilla. Auton omistaa Oili Alasalmi joka on Naisten Autobiiliiklubissa jäsenenä ja hän oli saanut kartturiksi ajoihin Eeva Peltosen. Monessa muussakin klassikko-autossa oli kuskina nainen, kuten vm. 1955 Austin A30:ssä. Hienoihin auton vuosimallin mukaisiin ja tyyliin asusteisiin ja kampauksiin oli todella satsattu. Espoon kaupunki palkitsi yleisöäänestyksen parhaan autokunnan (ajoneuvo/asuyhdistelmä ja tarina) Tapiolajuhlateoksella Aamunkoi. Kyseessä on Kauppaneuvos Kyösti Kakkosen taidekokoelmasta tehty teos Collectio Kakkonen. Se sisältää yli 10 000 teosta suomalaisilta lasi- ja keramiikkataiteilijoilta 1800 -luvun lopusta aina tähän päivään.

Naisten Autobiiliiklubi ry

Naisten Autobiiliiklubi ry on perustettu kansainvälisenä Naistenpäivänä 8.3.2007. Yhdistyksen tarkoituksena on naisten autobiiliiharrastuksen edistäminen, naismobilitien verkoston luominen ja ylläpito, vanhojen ajoneuvojen ja niihin liittyvän esineistön ja asusteiden hankinta, säilyttäminen ja vaaliminen sekä naisautoilun historian tutkimus ja sen edistäminen.

Naisten Autobiiliiajoissa vietetään yhdessä hauska ja kiireetön päivä ajaen letkassa kauniita, idyllisiä teitä pitkin ja pysähtyen mielenkiintoisissa kohteissa. Osallistumisen edellytyksenä on, että ratissa on naiskuljettaja. Miehet ovat tervetulleet mukaan karttureina ja matkustajina.

Naisten Autobiiliiklubi voitti 2022 Lahden Classic Motorshow'ssa parhaan kerho-osaston palkinnon ks. Pyhimyslehti 1/2022.

Osallistuneet ajoneuvot

- Austin A30 vm. 1955 ns. Baby-Austin
- BMW 3,0 CS vm. 1971, om. kerhomme jäsen Atro Jaako
- Chevrolet Bel Air vm. 1957
- Dodge Dart vm. 1964
- Ford Capri vm. 1969, ajoneuvo/asuvoittaja
- Jaguar E-type vm. 1961
- Mercedes-Benz 3,0 (Adenauer) vm. 1953
- Mercedes-Benz 190 SL (lokinsiiven pikkusisko) vm. 1957
- Mercedes-Benz 220 SEb Coupé vm. 1963
- Mercedes-Benz 220 SEb Coupé vm. 1965
- Mercedes-Benz W115 vm. 1971
- Mercedes-Benz 200 vm. 1983
- Mercedes-Benz Cabriolet 320 vm. 1995
- SAAB 99 EMS vm. 1974
- Volvo 1800 ES vm. 1972, om. kerhomme jäsen Matti Kauppila
- Volvo PV 544 vm. 1959
- Volvo PV 544 vm. 1964
- Volkswagen 1200 vm. 1958

Caprin väki voitti asustekisan

Atro ja Bemari

Matti ja ES

Austin A30, vierellään Chevrolet Bel Air

E-Typessä on kolme tuulilasinpyyhkijää, kolme SU kaasutinta, 6 sylinteriä ja 265 hv

Talvipäivä oli talvinen päivä

Volvokerhon ja Pyhimyskerhon talvista kimppapäivää voitaneen jo varovasti tituleerata perinteiseksi, koska tänä vuonna kokoonnuttiin jo neljättä kertaa väristelemään. 2020 se alkoi ja 2021 jätettiin väliin koska korona. Toki kenenkään ei tarvitse palella jos noudattaa Volvokerhon tämänvuotista kutsuhuutoa, jossa jäseniä kehoitettiin pukeutumaan lämpimiin vaatteisiin tai Volvoihin!

Itse olen käynyt kaikissa, mutta en vielä koskaan talviunista nauttivalla Pyhimykselläni. Tällä kertaa lähdettiin pojan kanssa 142:lla, koska siinä oli nastapyörät valmiiksi alla. Keli olikin äärimmäisen liukas Ikaalisista Kangasalle laskeutella, Hakkapeliitat sai hyvin sutimaan maantienopeudessa jopa nelosella. Sää oli todellakin perinteisen talvinen.

Tuommoinen vähän varttuneempikin Volvo on miellyttävän tuntuinen talvella, kabiinin sai lämpimäksi ja lasitkin pysyivät huurteettomina. Toki erilaiset suhinat, pärinät ja ujellukset eivät innosta esim. radion kuunteluun. Kevyt takaveto tuntuu myös kutsuvan kuljettajassa asuvaa pientä teiniä; maltillinen sivuluisu herättää varmasti muissa ihailua ja herkistää ajotuntumaa.

Mobilian parkkiksella oli ihan mukavasti reippaita Volvokuntia. Pyhimyksiä oli jopa yhtä monta kuin edellisen kesän kesäpäivillä!

Mobilia tarjosi jälleen parkkialueen lisäksi lämmintä sisätilaa, apetta ja museota halukkaille, mistä Mobilian väelle kiitokset. Kiitokset myös kerhoaktiiveille eli Markulle ja Volvokerhon Arto Koskelalle.

Jäädään odottamaan saako perinne jatkoa myös 2025.

Leon punainen

Matti

Volvo ja talvi ne yhteen soppii

Täristiin ja turistiin

*Volvot olivat pääosin keskimääräistä iäk-
käämpiä. Tuoreimmasta päästä oli harvinai-
nen S80 V8 ja iäkkäin Duett P445.*

Teksti: Vesa Koskinen
Kuvat: Vesa Koskinen, Esko Koskinen
ja Markku Jylhäsalu

*Sorjonenkin
paikalla*

JOUKO PALMGREN 29.3.24

TARINAA PYHIMYKSESTÄ

Tammikuussa 2023 kuudentena päivänä tuli sähköpostiini viesti, että Lahteen on tullut hiljaiseen myyntiin Pyhimys Volvo. Viesti tuli tutulta mieheltä ja oli varteen otettava. Lueskelin viestin ja mietin, että mitä nyt? Autohan oli tuttu yli 30 vuoden takaa, samoin sen rakentaja Christer Johansson, siis EKB-655. Noin seitsemän metriä kävelyä keittiöön ja sopersin Leenalle, että, että EKP on nyt ehkä myynnissä. Kommentti tuli heti, mitä tuo ukko taas horisee, euroopan keskuspankki myynnissä? Korjasin nopeasti EKB ja selitin auton menneisyyttä Leenalle. Hänkin muisti Christerin. Soitto omistajalle Antille Lahteen, sovittiin tapaaminen 8. päivä Karisman kauppakeskukseen iltapäivällä. Sattumalla tapasin pysäköintialueella Volvo-miehen Jarmo Oksan ja kuulustelin häntä parhaan mukaan EKB:n vaiheista, koska hän tunsu auton omistajan. Jarmo löi löylyä lisää, koska huomasi, että Joukolla oli kiuas kuumana. Antti tuli sovitusti ja ajelimme hänen talilleen katselemaan autoa. Kangas pois auton päältä ja hyvältä se näytti. Kurkistus konehuoneeseen ja syvä kumarrus auton edessä, koska tiesimme, että siinä piti kumartua. Vilkaisin Leenaan ja nyökkäsin ja hän katsoi minua ja nyökkäsi takaisin. Ostopäätös oli tehty. Hinta sovittiin ja ehdotin, että ajan auton Jokelaan saman tien. Kuiva pakkaskeli, mutta iltapäivä oli jo pitkällä. Käynnistys ja ilmaa renkaisiin, tankkaus ja matkaan.

Auto oli tullut Lahteen 2017 ja silloin sillä oli mittarissa 65220 km ja ostaessani mittarissa oli 81714 km. Christerin mielestä mittari menee toista kierrosta. Viimeksi olin nähnyt sen 2018 Kuopion 25-vuotis juhlassa. Antti oli hoitanut sitä hyvin. Kiitos siitä hänelle. Christer sai tiedon pian, että EKB on nyt minulla. Christer jatkaa auton vaiheista.

Teksti: Jouko Palmgren, Christer Johansson
Kuvat: Jouko Palmgren

PARAINEN 7.2.23

Volvon tarina, EKB-655

Minä (Christer Johansson) ostin Volvon vuonna 1987 Ruotsista.

Auto oli mun veljenpuolen Trygven nimissä, koska auto oli liian nuori tuodakseen sen Suomeen. Kuitenkin säilytettiin auto Paraisilla talven yli. Keväällä ajoin auton Ruotsiin. Trygve oli hommannut uudet lokasuojat ja koko etupelti sekä myös helmapellit. Kaikki pistettiin auton katolle, minkä jälkeen ajoin Suomeen. Auto tullattiin välittömästi ja maksu piti olla käteistä. Koko tämä prosessi kesti vartin. Tämän jälkeen auto katsastettiin ja saatiin suomalaiset kilvet. En laittanut niitä paikoilleen, vaan auto purettiin ja ruvettiin korjaamaan. Auto nostettiin ylös ja tehtiin hiekkapuhallus. Ovet, konepelti ja takaluukku ynnä penkit pois. Vaihdoin lokasuojat porattiin pois, koska ne oli pistehitsattu. Vähän jouduin myös käyttämään rälläkkää.

Moottorin purkasin ja kokosin itse. Virtasen Moottori Salossa koneisti sen. Kaikki osat, mitkä ostin olivat alkuperäisiä Volvo-kaupasta ostettuja. Kokosin etuakselin lattialla ja nostin moottorin siihen päälle. Auto nostettiin niin korkealle ylös, että saatiin pakettialle, minkä jälkeen laskettiin kori alas. Kaikki laitettiin paikoilleen. Ainut asia, mitä ei aukaistu, oli vaihdelaatikko. Vuonna 1990 auto katsastettiin uudestaan ja suomalaiset kilvet laitettiin. Etupenkeille laitettiin uudet verhoilut lehmän nahasta. Tämän työn teki verhoilija Turussa. Koko remontti kesti kaksi vuotta ja ei kun menoksi.

Jouko lähetti toimitukselle perinteisen kirjekuoren, jossa pari luiskaa tarinaa hänen autostaan sekä muutama kuva.

Tällaiset tarinat ovat tervetulleita; toivottavasti saadaan jäseniltä jatkossa lisää vastaavia. Sähköisessä tai paperimuodossa.

Aukeaman oikealla puolen Satu Kuikan ottamia kuvia samasta autosta Riihimäen torilta toukokuun alkupuolelta.

VK

Kuvat: Satu Kuikka

Auto on ollut tuttu vieras jäsentapahtumissa myös edellisten omistajien aikaan.

Kuvassa auto Kuopiossa 2018

TALLIEN PERUKOILTA

Jouko Palmgren,
Jokela

Jouko oli ujjuttanut ”*Tervetuloa Vesa tallille!*” -lappusen Luodon Jaakolta ostamaani nippelilaatikkoon. Runsas viikko myöhemmin oltiinkin jo Jokelassa tutustumassa mitä muuta kuin Pyhimystä siellä tallin perukoilla harrastetaan.

Oltiin idyllisellä rintamamiestalon tontilla, jota Palmgrenit ovat asuttaneet jo vuodesta 1969. Tontti on suuri ja pihapiiri huolella hoidettu. Päärakennuksen tuntumassa on uudemman tallin lisäksi alkuperäinen piharakennus, josta varastohuoneiden lisäksi löytyvät mm. modernit saunatilat. Alkuperäinen huussihuone toimii nyt tarvikkevarastona, vaikka istuimen rakenteet ja varmaan tekninen toimivuuskin on säilytetty.

Talusrakennuksen päätyhuoneesta löytyy 60-luvun Honda 305 Dream. Sähköstartilla varustettu kaksipyttyinen nelitahvipyörä näyttäisi olevan uutta vastaavassa kunnossa. Pyörän tanko on jonkin sentin oviaukkoa leveämpi, joten Jouko on räätälöinyt karmeihin vaadittavat ohennukset. Omiapa ovat karmini, toteaa isäntä. Tunnistan pyörän muotoilussa

Honda on priimassa kunnossa

pienää saksalaislookia, minkä Jouko onkin valmis vahvistamaan. Ainakin NSU:ta vastaan kilpailtiin. Varmaan myös MZ:aa.

Tällä on kiva ajella kylällä, mutta moottoritie ei niinkään tee mieli. Vaimokin uskaltautuu pyydettäessä kyytiin, kertoo Jouko.

Seuraavaksi availaan sitä vähän tuoreempaa tallia, jossa on kaksi pilttuuta ajo-ovineen.

Amazonin kotipesästä on heti havaittavissa ainakin kaksi pääasiallista harrastus- ja keräilykohdetta; vanhat radiot ja puhelimet. Niitä on kymmenittäin, ellei sadoittain.

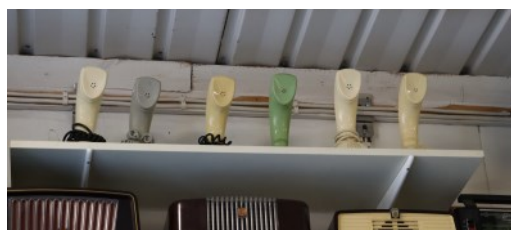
Käsillä tekemisen into on havaittavissa mm. Ufox-ilmankostuttimesta tehdyssä valaisimessa sekä pitsipaloihin pohjautuvassa seinätaiteessa. Nyt ollaan kivan äärellä.

Näitä on joka seinällä!

UFOXin uusi elämä

Tallitarkkailijat

Tästä radiosta voisi sanoa radioharrastuksen alkaneen, tai ainakin sen omistussuhde on pitkäaikaisin.

Muotoilu on se juttu! Tässä ruotsalaisvalmisteinen tosi kaunis puhelin.

Pyhimyksen tavaratilassa on käytännöllisiä retkeilyvarusteita ajan henkeen. Matkapartakone on jousiviriteinen ja kauneudenhoitolaukussa on edelleen lievä saippuan tuoksu.

Esineistöä ihastelemissa.

Tämä muhkeääninen Salora HI-FI Stereo 6600 saa Joukolta kunniamaininnan. Kannattaa kuulemma ostaa jos jossain tulee eteen. Ääninäyte saatiin.

Piharakennuksen jälkeen tutustuttiin vielä päärakennuksenkin arkkitehtuuriin ja sisustukseen. Harrastus oli sielläkin positiivisella tavalla läsnä. Kuten tavallista, keräilykohteista osa on vaatinut osaavaa konservointia, kun taas osalle on riittänyt siistiminen. Radiot toimivat ja niitä tarkistetaan säännöllisesti ja tarkastuksesta Jouko tekee OK-merkinnät päivämäärineen laitteen pohjaan liimattaviin tarralappuihin. Radioiden, puhelinten, soitinten, retkeilyvarusteiden yms. Nostalgisten esineiden vaalimisessa ja huolenpidossa on paljon mieltä piristäviä piirteitä.

Meillä oli kiva tapaaminen ja oli hauska päästä kurkistamaan tämän harrastuksen sisimpään.

Silmä ja mieli lepäävät myös tässä päärakennuksen ylivuototilassa.

Guzzinin picnic-pallokkin löytyy. Palmgrenit ovat karavaanareita, mikä näkyy myös retkeilyyn liittyvinä keräilyesineinä.

PETER LINDBERGH JA VOLVO P1800 VOGUE ITALIA 03 1990

Avausaukeaman teksti vapaasti käännettynä: Maapallon ulkopuolinen naisellisuus. Unen ja todellisuuden välissä. Scifi-muistumien, elokuvallisen kuvaston ja mahdollisten tulevaisuuden maailmojen välissä. Intensiivinen, seksikäs ja provosoiva nainen liikkuu. Yllään lyhyet, tiukat mekot, metallilevytopit, paljeteilla varustetut ajoittain välähtelevät kotelomekot, avaruuskankaiset uimapuvut. Moderni tyyli tämän päivän ja huomisen välillä.

Helena Christensen
& Debbie Lee Carrington
El Mirage, California
1990

Kuva: Jyrki Stenvall

Valokuva, jonka naapurini Jyrki Stenvall lähetti Peter Lindberghin näyttelystä Tallinnan Fotografiskasta. Itselleni tuo kuva oli tuntematon ja herätti heti kiinnostuksen. Mitä ihmettä on tämän kuvan ottamisen taustalla ja miksi juuri Pyhimys-Volvo on kuvassa? Nettiselaus ei Volvon mukana oloa selvittänyt, mutta kylläkin kuvaajan omintakeisesta elokuvallisesta tyylistä, inhimillisyydestä, rehellisyydestä sekä intohimosta kauneuteen.

Vasemmalla Vogue-lehti, joka löytyi italialaisesta divarista ja josta osa tämän jutun kuvista on otettu.

EMMINILITÀ EXTRATERRESTRE. TRA SOGNO
REALTÀ. TRA REMINISCENZE FANTASCIEN-
TIFICHE, IMMAGINARI CINEMATOGRAFICI E
FANTASTICI MONDI FUTURI. SI MUOVE UNA
MODA INTENSA, SEXY E PROVOCANTE. AD-

DOSSO, ABITI CORTI E FASCIANTI, TOP DI
PLACCHE METALLICHE, TUBINI DI PAILLETTES
DAI BAGLIORI INTERMITTENTI, COSTUMI DA
BAGNO IN TESSUTI "SPAZIALI". UNO STILE
MODERNO IN BILICO TRA OGGI E DOMANI.

Maaliskuu 1990. Uusi vuosituhat lähestyy vääjäämättä: tulevan kohtaaminen huolettaa, taitekohta täynnä ennusteita ja profetioita, materiaalia, jota kirjallisuus ja elokuva niin usein ja pakkomielteisesti tutkii. Peter Lindbergh – valokuvaaja, joka toi elokuvan estetiikan muotilehtiin – kuvasi kohtaamisen marsilaisen kanssa Italian Vogueen.

Kuvaussessiosta nimeltä "Verso il 2000..." (Kohtaaminen 2000...) tuli ensimmäinen esimerkki muotijulkaisuun sovelletusta tarinankerronnasta ja yksi Lindberghin luovan työn ikonisimmista teoksista. Artikkelin avausaukeamalla ei esiinny malleja eikä mekkoja, vaan ainoastaan Los Angelesin kaupungin yllä lentäviä UFOja.

Kertoakseen tarinansa Lindbergh valitsi Los Angelesin lähellä olevan autiomaan, maiseman, jolla oli taipumus ilmestyä yhä uudelleen hänen kuviinsa. Yksinäiset rannat ja elokuvastudioiden kulissit olivat niin ikään hänelle mieluisia kuvauspaikkoja. Tunnistettavien elementtien puuttuessa niistä muotoutuu täydellisiä "valkoisia kankaita", joilla oman henkilökohtaisen näkemyksensä voi ilmaista. Nuoressa mallissa Helena Christensenissä ja pienessä avaruusolennossa on niin ikään yhteinen piirre. Huippumallit ja ultramaanpäälliset kaunottaret ovat saavuttamattomia ja "vieraita", kuten avaruusolennotkin.

Miksi Pyhimys-Volvo? On tiedossa kuvaajan viehätyks kauneuteen, ehkä siksi. Tai olisiko Pelle Pettersonin luomus riittävän saavuttamaton tavan tallaajille ja siten sopiva tähän kulttimaiseen saavuttaneeseen kuvatarinaan? Mene ja tiedä, ehkä vastaus tähän joskus ilmaantuu.

Teksti: Pekka Kouhia (osin useita lähteitä mukaillen, mm. New York Magazine)
Kuvat: Pekka Kouhia (ellei kuvan yhteydessä toisin mainittu)

Tarinaan liittyvät hahmot olivat kuvaajalle etusijalla. Vaatteet, niin tärkeitä kuin ne olivatkin, tulivat vasta toiseksi. "Jos otat muodin ja keinotekoi-suuden pois, voit nähdä todellisen henkilön", hänen kerrotaan sanoneen.

Idea Marsista tuli Lindberghin mukaan Skywatcher-lehdestä, joka löydettiin odotushuoneesta amerikkalaisessa sairaalassa Pariisissa.

Muotikuvauksen suuruuksiin lukeutuva Peter Lindbergh on kuvannut lukemattomia supermal-leja, tässä yhteiskuvassa Estelle Lefébure, Karen Alexander, Rachel Williams, Linda Evangelista, Tatjana Patitz ja Christy Turlington

Santa Monica, Kalifornia, 1988.

Kuva: © Peter Lindbergh. Peter Lindbergh -säätio, Pariisi

Matkustaessaan jostain kaukaa hän eksyi erämaahan Los Angelesin ulkopuolella, missä hän tapasi nuoren Helena Christensenin ja rakastui häneen välittömästi.

Klassikkojen kuvaaminen kiinnosti Lindberghiä laajemminkin. Vuonna 2018, vuotta ennen kuolemaansa, hän kuvasi Porschen 70-vuotisjuhlan kunniaksi valokuvasarjan, missä ensimmäinen täyssähköinen Porsche, Mission E sekä ikoninen 911 esiintyivät yhdessä huippuvalokuvamallien kera Aulissa, Pohjois-Ranskassa. Lindbergh alemmassa kuvassa lippalakki päässään.

Kuvat: © Peter Lindbergh ja Porsche AG

GUE MARZO 15

Marsilaisen aluksen kappaleet levinneet aavikolle.
Kaunotar saapunut Pyhimyksellä ihmettelemään tapahtunutta.

Taas mentiin

Menokuvio menee niin, että hallitus kiinnittää jo edellisen vuoden lokakuussa sellaiset seuraavan kalenterivuoden tapahtumat, jotka painetaan myös kerhokalenteriin. Jälleen CMS oli yksi tällainen, tuleepa samalla kiinnitettyä kätevästi myös vuosikokouksen aika ja paikka.

Nykymalliin ollaan tuotu kerhoa tykö Lahdessa 2019, 2022, 2023 ja 2024. Koronavuosinahan tapahtumaa ei järjestetty. Eli ollaan oltu 'aina mukana' vuodesta 2019. Viimeiset kolme kertaa Kouhian Pekka on tarjonnut meille ammattimaiset asetelut valaistuksineen, matotuksineen, esittelyseiniineen, julisteineen ja näyttöineen.

Osallistumispäätöksen jälkeen varasimme tilan. Järjestäjä ei ota tilasta maksua, mutta mahdollisista lisäseineistä, kalusteista ja sähköliittymistä kyllä. Varasimme taas kolmelle autolle soveliaan pesän, jonka jälkeen aloitimme esille tuotavien autojen hakemisen jäsenien keskuudesta. Vapaaehtoisia kyseltiin jäsentiedotteissa ja WhatsApp –ryhmässämme. Tänä vuonna ei saatu kolmea autoa, joten mentiin kahdella. Ei se mitään, täytimme sitten avoimeksi jäänyttä tilaa talkooporukan nurkista löytyvillä ajan mukaisilla retkeilyvarusteilla. Löysimme mm. sopivasti aurinkoa saaneen soputeltan, Volvoviltin, retkeilypöydän ja –jakkaran, onkea, purnukoita, luettavaa, matkaradion ja ketutukarkkeja. Lisäksi askarreltiin minimetsä.

PIENI ON KAUNISTA

Järjestäjällä on aina jokin teema, jonka ympärille kutsukaluston idea rakentuu. Tänä vuonna pieni oli kaunista. Kerhot toki tuovat omille standeilleen kalustoaan sopii se teemaan tai ei. Vaikka Pyhimys ei iso auto olekaan, sopi se kieltämättä paremmin edellisen vuoden Kupee on upee –teemaan.

Teksti: Vesa Koskinen

Kuvat: Vesa Koskinen ja Jaakko Saransalmi

Osaston sijainti ei tänä vuonna ollut ihan optimi. Kerhonurkka jäi messuhallin kiinteän seinän ja naapuriosaston rakentaman korkeahkon aidan taakse melkoiseen näkösuojaan. Voisi toki kuvitella, että lähes jokainen maksanut vieras tuonkin lopulta löytää.

2024 tapahtumassa rikottiin kaikkien aikojen lipunmyyntiennätys. Yli 20 tuhatta vierasta, joista valtaosa lauantaina. Säähän oli mainio molempina päivinä. Taas olivat harrasteautoparkki tai –parkit täynnään nostalgiaa.

Kalustomme

Vuokiloiden sympaattinen lego-muunnelmä ja vaaleansininen 1800S

Annaloiden punainen 1800S

Vesa ja Mika

Mika, Erkki ja Kimmo

Itse päivystelin osastolla sekä lauantaina että sunnuntaina. Useita auton muotoja ylistävää kommenttia sai kuulla. Moni tuli ihan juttusillekin ja halusi tietää vähän enemmän mallista ja jotkut kerhostakin. Myös piknik-pöydän kettukarkit toimivat jutunjuurena.

Muutama esimerkkilähestyminen:

"Täh, miten joku Volvo muka liittyy Pyhimykseen?"

"Onko toi käsijarru vasemmalla peruja sille että nää oli bri-teissä tehtyjä?"

"Missä Bond-leffassa tätä auto olikaan?"

"Tää on kyllä yksi hienoimmista autoista ikinä"

"Onko totta että Pyhimyssarjaan oli ensin tyrkylä jotain muita automerkkejä?"

"Paljo näitä on Suomessa?" (Yleisin kysymys)

"Bondi!"

OMISTAJAN HELMI

Omistajan helmi –äänestyksessä Volkkarit ottivat kullan ja pronssin, Volvo oli hopealla. Onnittelut mitalisteille!

PARAS OSASTO

Jo neljättä kertaa peräkkäin parhaan osaston valinta sivuutti meidät niukasti. Todennäköisesti ollaan oltu aina kakkosia...

Autohistoriallisen seuran (AHS) suuri osasto oli tänä vuonna ykkönen. Onnittelut myös heille!

No niillä olikin hieno Amazon esillä.

AHS:n Helatorstaijoista on juttu lehden sivulla 28-29.

Voittajaosasto saa rahapalkinnon

AHS:llä oli iso ja näyttävä osasto. Asusteet kuuluvat esillepanoon.

HARRASTEPARKIN VOLVOJA

PIENI ON KAUNISTA PIENIN KUVIN

Maailman pienin auto Peel P50

Fuldamobil 1956, Aatro Jaako

F600, Pompannappi

The Mini

Honda N600

Trabant Kombiin mahtuu

BMW

Dauphine oli kyllä symppis

Suzuki Carryltä näyttäisi tämä Scania

126, jonka isovelji 133 oli sekin tosi pieni

Espoo-päiväjutun Austin A30 taas esillä

AvtoVAZ 2101, "Zhiguli" (Жигули)

UAZ Cabriolet

Harvinainen Cherry Coupe

Kerhon sääntömääräinen vuosikokous

Kerhon sääntömääräinen vuosikokous järjestettiin Lahden Classic Motorshown yhteydessä 4.5.2024. Jäsenistöä osallistui kokoukseen yhteensä 15 henkilöä. Ennen varsinaista kokousta Sakh:n puheenjohtaja Leila Suutarinen ja varapuheenjohtaja Antti Poussa kävi esittelemässä Sakh:n uutta edunvalvontajäsenyyttä ja edunvalvonnan merkitystä harrastuksellemme. Kerhomme on mahdollista liittyä Sakh:iin edunvalvontajäseneksi. Tähän palaamme myöhemmässä vaiheessa.

Vuosikokous vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi vastuuvapauden hallitukselle ja muille tilivelvollisille. Kokous päätti säilyttää jäsenmaksun nykyisellään 35 eurossa ja jäsenmaksun eräpäiväksi päätettiin tammikuun viimeinen päivä. Mikäli jäsenmaksua ei suoriteta eräpäivään mennessä, maksu korottuu 40 euroon.

Kokouksessa hyväksyttiin toimintavuodelle hallituksen esittämä toimintasuunnitelma. Tapahtumien lisäksi kerho julkaisee lehden ja kalenterin vuodelle 2025, mikäli kalenteriin saadaan riittävästi kuvia.

Tiedottamista hoidetaan kerhon nettisivuilla, facebookissa ja whatsapp-ryhmässä sekä erillisillä tiedotteilla.

Kokous valitsi Markku Jylhäsalon jatkamaan puheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä jatkavat Vesa Koskinen, Pekka Kouhia, Jaakko Saransalmi ja Mika Vuokila. Hallituksen varajäseneksi valittiin Niina Sahramaa. Kerhon toiminnantarkastajana jatkaa Hannu Salonen ja varatoiminnantarkastajana Terhi Turkia.

Teksti ja kuva: Markku Jylhäsal

ESINEIDEN ESITTELYÄ

Löysin tämän vauhtijakkaran muutama vuosi sitten mummolan vintiltä. Muistan istuneeni siinä 60-luvun lopulla Cortinan takapenkillä. Laitteeseen liittyi myös ripustimien holkkeihin kiinnitettävä hellekatos ja erikseen integroitava ratti keskiötötteineen. Ne vintti oli kadottanut.

Ei ehkä osattu vielä puhua turvaistuimesta, vaikka noilla hihnoilla minut saikin varsin tiukkaan sidottua mm. kuljettajaa häiritsemästä.

Koristakoon nyt oman aikansa harrasteautoa.

Vesa K

Pullo

Laita toki iloksemme kuvia vastaavista aikakauden innovaatioista, jos sellaisia omaat tai kohtaat.

Jaakko Saransalmi löysi tori.fi:stä aikakauteen sopivan turvatai mukavuusvarusteen (musta.): Samankaltainen löytyy sekä Vesa K:n (pun.) että Jouko Palmgrenin Amazonista (sin.).

Kaikki ovat keskenään erilaisia, ja kaikissa on monipuoliset säädöt!

Ei näillä varmaan WHIPS -testejä voiteta, mutta ei niistä haittaakaan liene. Eli mukavuusvaruste.

JÄSENKUVIA

Reijo Keskikiikosen kuvissa on tunnelma tapissaan.

Harri Helinin välittämässä kuvassa kuulemme historian havinaa.
(Kuva Marja Myllymäki)

Matti Kauppilan Essi osui takatalveen.

Kuvia voit lähettää:

hallitus.pyhimyskerho@gmail.com tai
vesahannu.koskinen@gmail.com

MATTI PIN-UP KUVAUKSISSA

TEKSTI JA KUVAT MARKKU JYLHÄSALO

Pyhimyksen omistajana saa kokea asioita, joista muuten ei ehkä pääsisi osalliseksi.

Aiemmin keväällä tutut mobilistit ja vintage sekä pin-up harrastajat Juho ja Laura Pehkonen kyselivät Pyhimystä Pin-up Girl -kilpailun kalenterikuvauksiin. Kuvauspäivä oli sopiva, joten lupauduin viemään vaunun Tampereelle Lielahden kartanolle. Kartanon ympäristö on upea.

Kartano on alunperin kuulunut von Nottbeckin suvulle. Von Nottbeckeiltä kartanon osti tehtailija J.W. Enqvist ja sen maille perustettiin Ab J.W. Enqvist Oy:n sellutehdas. Vuonna 2014 Metsä Board myi alueen rakennuksineen Tampereen kaupungille. Nykyisin kartanossa toimii mm. kahvila ja harrastustoimintaa.

Paikka on itselleni tuttu jo entuudestaan ja matkaa kotoa Ylöjärveltä kartanolle on vajaa kymmenen kilometriä.

Pin-up Girl kilpailu sai alkunsa ystäväysten rakkaudesta pin-up kulttuuria kohtaan. Kilpailu on aidosti avoin kaikille naisille, joiden elämäntavaksi pin-up on muodostunut. Kilpailussa ei ole tarkkaa voittajan muotia, vaan jokainen on arvokas omalla itsenään. Pin-up Girl kilpailu toimii yhteistyössä Suomen Pin-up toimijoiden, kuten Pin-up Petrolsin ja Miss Windy Shopin kanssa. Autoharrastajien kanssa järjestäjät tekevät vuosittain yhteistyötä seinäkalenterin kuvausten muodossa. Autot ovat osa pin-up ja vintagekulttuuria, yhdessä rock'n roll musii-kin kanssa.

Kuvauspäiväksi osui erittäin aurinkoinen päivä, joka ei välttämättä ole kuvauksen kannalta paras mahdollinen. Kuvassa vaaleat kohdat helposti "palavat puhki" ja varjot ovat jyrkkiä. Kirkkaassa auringonpaisteessa ammattilaisilla on keinonsa hallita valoa mm. "heijastinkankaalla" heijastaa auringonvaloa varjokohtiin ja korostamaan varsinaista kuvauskohdetta.

Kuvauspäivä oli suunniteltu hyvin. Kuvaaja Pehkonen Juho oli katsonut kuvauspaikat valmiiksi. Auto paikalleen ja pin-up malli auton viereen valmiiksi puettuna ja meikattuna. Kuvaustilanteessa ei enää harjoiteltu vaan Juho ja Laura ohjasivat malli Sari Pietiläistä katseen suunnissa ja asennoissa sekä huolehtivat, että kaikki on kuvassa kohdallaan. Kuvausta oli ilo seurata, kun osaavat hoitivat asiat ammattimaisella otteella. Heidän asennettaan ja vanhan kaluston arvostusta kuvaa mielestäni hyvin, kun kysyivät, saako auton ovea aukaista, ja voisiko malli istua kuljettajan paikalle.

Kevään kääntyessä kesäksi päällekkäisyyksiltä ei voi välttyä.

Samalle päivälle osui Volvokerhon rompepäivä Äijäkirppis Lualamiähellä. Tällä kertaa rompepäivä jäi osaltani väliin.

Päivä oli hyvinkin antoisa ja onnistunut. Saimme vaimon kanssa seurata mielen-

kiintoista toimintaa upeassa ympäristössä, kohdaten harrastajia hieman eri harrastuspiireistä ja oppien heidän mielenkiinnon kohteistaan.

Yllätys olisi ollut, jos ei parille satunnaiselle kiinnostuneelle ohikulkijalle olisi saanut kertoa pyhimysvovosta ja -kerhosta.

Jouko Palmgren lähetti kuvat, joissa liikenneneuvos Raimo Stenvall pääsi laskeutumaan Joukon auton kuskinpaikalle järvenpääläisessä tapahtumassa 2023.

Ketterästi kuulemma laskeutui hän! Urheiluautoonhan laskeudutaan!

Raimo on kuljetusliike R.Stenvallista tuttu herrasmies.

TIHKUKYTKIN P1800 VOLVOON

TEKSTI JA KUVAT AARNE HEIKKILÄ

Ennen harmitti aina ajaessa kun satoi vettä, koska Volvosta puuttui tihkukytкин. Päätin tehdä elämäni aavistuksen verran helpommaksi asentamalla autooni tarviketihkukytकिन.

Jensenin mallissa ryyppy sijaitsee kojetaulun alla vasemmalla kädellä ja Wiper- ja Lights-kytkimet ovat näkyvillä kojetaulussa kauniisti sen yläpuolella. Muita kytkimiä ei ole ratin vasemmalla puolella. Porasin alumiinipeltiin kolmannen reiän ja siirsin Choke-vaijerin ylös Wiper- ja Lights -kytkinten väliin. Bilteman tarviketihkukytकिन asensin vapautuneeseen ryyppyvaijerin kohtaan kojetaulun alle katveeseen, mistä erilainen käyttökytkin ei näkynyt. Olin pitkään tyytyväinen tähän ratkaisuun.

Pidemmän päälle alkoi harmittamaan huono ergonomia kytkintä käytettäessä – joutui aina kurkottamaan ylettyäkseen kytkimelle. Päätin siirtää tihkukytकिन ylös Choke-vaijerin paikalle. Palautin tällöin ryyppyn kojetaulun alle omalle paikallensa. Bilteman nuppi taas ei sopinut alkuperäisten nappien viereen. Jouduin uhraamaan ylimääräisen Wiper-kytkimen tähän projektiin.

Tämä toimenpide oli välttämätön, koska muutoin en olisi saanut alkuperäisen oloista ulkonäköä tihkukytकिनelle. Lohduttauduin ajatuksella, että kytkimiä on säästynyt enemmän kuin autoja on romutettu.

Ensimmäinen työvaihe oli tehdä alkuperäisen ja tarvikenappulan yhdistelmä. Sahasin tarvikenappulan palasiksi ottaen talteen keskiön. 5 mm akseli ja muutama kierros putkimiehen eristenauhaa oli sopivasti, jotta sain keskiosan viilattua halutulle halkaisijalle.

Porakone pyörimään ja ...

Ostin Skandix.de nettikaupasta kojetaulun nappulan, joka oli tehty pehmeästä muovista. Sitä oli helppo työstää, eikä tällä kertaa harmittanut yhtään. Nappulan pinnanlaatu oli huono ja jouduin hiomaan sen kiiltäväksi vesihiomapapereita ja huopalaikkoja apuna käyttäen. Kiiltoaste ei ole aivan sama kuin alkuperäisessä Volvon nappulassa.

Porasin sopivan reiän Skandix-nappulaan.

Nyt Bilteman nappulan keskiö ja Skandix-nappula menevät tiukasti sisäkkäin. Hieman epoksia väliin ja yhdistelmänappula oli valmis. Huomaa sivussa oleva pieni reikä. Se on myös porattu Skandixin-nappulaan, josta se puuttui. Reikään liimataan lyhyt rst-metallitappi, jotta uusi nappula olisi samannäköinen kuin alkuperäinen Volvon nappula.

Nyt tihkukytin alkoi näyttämään hyvältä. Vielä piti tehdä kiinnike kojetaulua varten. Sahasin alkuperäisestä Wiper-kytkimestä läpivientikauluksen irti ja porasin siihen isomman reiän mahdollistaakseni Bilteman käyttökytkimen akselin siitä läpi. Musta laatikko ja kaulus ovat toisiinsa nähden muutaman asteen vinossa, koska muuten tila olisi loppunut kesken kojetaulussa Lights- ja Wiper -kytkinten välissä.

Varmistin kauluksen asennon pultilla, mutterilla ja kahdella aluslevyllä. Kotelon sisäpuolella täytyi varmistaa, ettei pultti kosketa piirilevyn komponentteja ja aiheuta oikosulkua.

Lopputuloksena on mielestäni onnistunut. Nyt tihkukytimelle ylettyä kurkottamatta ja ulkonäkö ei herätä huomiota. Kaksi rinnakkaista Wiper-kytintä voi näyttää kummalliselta, mutta sille löytyy luonnollinen selitys. Nyt tuntuu, että miten sitä on tullut ennen toimeen ilman näin toimivaa ratkaisua. Intervallin voi säätää 0 – 20 sekuntiin, eikä haittaa vaikka sataa tihuuuuta.

Minua käyttökytkimien sijoittelu ei häiritse ja kojetaulun voi palauttaa lähes alkuperäiseen kuosiin. Ainakin silloin kun hankkii uuden alumiinipellin, jossa on vain kaksi reikää.

Käyttökytkimen kiillotus on helppo tehdä ruuvinvääntimen kärkisarjan 1/4" varrella, koska se sopii nappulan sisälle. Muodot ovat toistensa vastamuotoja.

Porakone pyörimään ja hieman muovin kiillotusainetta sekä pehmeä kangas antaa lialle kyytiä.

Tuloksena on lähes uudenveroinen nappula.

Tarkkoja mittoja porauksille en antanut, koska mitoitus riippuu asennettavasta tihkukytimestä. Kyllä nyt kelpaa ajella hymyssä suin...

AHS HELATORSTAIAJOT 2024

Teksti: Leena Palmgren
Pääkuva: Stanislav Voronin
Muut kuvat: Leena Palmgren

AHS (Autohistoriallinen Seura) tuli kerhollemme tutuksi viimeistään Lahden CMS-tapahtuman parhaan osaston pokanneena kerhona. Yhdistyksellä on vaikuttava 60 vuoden historia, lähes 600 jäsentä ja vajaat 1800 kalustoluetteloon kirjattua ajoneuvoa. (lisätietoa: www.autohistoriallinenseura.fi)

Jäsenemme (autokunta Palmgren) osallistui Pyhimyksellään jo perinteisiin AHS:n Helatorstaiajoihin ja Leena ystävällisesti tarjoutui jakamaan kokemuksensa tämän lehtijutun muodossa.

Juhla-ajo oli jo järjestyksessä seuran 34. ajotapahtuma. Aluksi oli ajettu Lohjanjärven ympäri, mutta osanottajamäärän kasvettua haluttiin tehdä suurempi satsaus tapahtumaan ja ajo muuttui Helatorstaiajoksi. Samalla lähtöpaikaksi ja maaliksi valittiin hotelli Gustavelund Tuusulassa. Ajo-reitit ovat yleensä kierrelleet Uudenmaan alueella, niin nytkin. Tällä kertaa lähtijöitä oli kaikkiaan 126 ja kaikki selvisivät maaliin. Viimeisenä ajoi hinausauto, jonka palveluja ei siis tarvittu.

Osallistumismaksuun sisältyi hotelliaamiainen, päiväkahvi Hirvihaaran kartanossa sekä lounas. Lisäksi jokainen maaliin päässyt sai AHS 60v juhla-ajon merkin.

Reittiohjeiden mukana saimme myös kilpailukortin. Kortissa oli 13 kysymystä, joista osa liittyi autoihin ja osa matkan varrella oleviin kohteisiin. Autot lähtivät matkaan numerojärjestyksessä minuutin välein. Ensimmäisenä lähetettiin matkaan Raimo Helomaan omistama Buick Town Brougham vm. 1928. Auto ja sen apukuski esiteltiin yleisölle, minkä jälkeen lähettäjä heilautti Suomen lippua toivottaen samalla hyvää matkaa. Reittivalintoja oli kaksi; pitempi 120 km:n ja lyhyempi 80 km:n lenkki. Me valitsimme sen pidemmän lenkin. Matkaan lähti toinenkin Pyhimys, punainen 1800S vm. 1964 (MRJ-33).

Ajoreitti kierteli ensin Nurmijärvellä. Sitten menttiin Tuusulan Kellokosken kautta Mäntsälään ja Pornaisiin. Takaisin tulittiin Nikkilän kautta. Sää oli koko päivän suosiollinen. Aurinko paistoi, mutta ilma oli tuulesta johtuen kolea. Reitti kulki pikkukyläiden kautta ja saimme ihailla kaunista kumpuilevaa maalaismaisemaa. Kuski ei kyllä ehtinyt juuri maisemia tarkkailemaan, koska tiet olivat sen verran mutkaisia, mutta apukuski nautti täysillä heräävän kevään vihreydestä ja tienvarrella olevista valkovuokoista.

Ensimmäinen jaloittelupakka oli Mäntsälässä Hirvihaaran Kartano, jossa saimme nauttia kahvit. Hirvihaaran Kartanon rakennutti aikoinaan Hirvihaaran tikkutehtaan omistaja insinööri Herman Holmberg. Perhe muutti v. 1878 Hirvihaaraan. Herman Holmberg järjesti kartanossaan mielellään juhlia ja ajeli ulkomailta tuomallaan Fiat-merkkisellä autollaan. Holmbergin kuoltua 1926 Mäntsälän kunta päätti ostaa kartanon 1927. 1929 kartano myytiin Pentti Sakkiselle, joka oli Mäntsälän kapinan johtohahmoja. Kapinan jälkeen kartano palautui Mäntsälän kunnalle ja sen jälkeen kartanolla on ollut useita omistajia; mm. vapaaherra Johan Ramsay yhdessä vaimonsa Dagmarin kanssa. Heidän aikanaan kartanossa toimi myös sotasairaala. Helsingin kaupunki osti kartanon 1951 Ramsayn perheeltä heidän muutettuaan Ruotsiin 1952. Kartano toimi miesten vanhainkotina vuoteen 1989 saakka. Sen jälkeen rakennukset jäivät tyhjilleen kunnes Arto Hakala osti kartanon 1992. Kartano remontoitiin kokonaan alkuperäisyyttä kunnioittaen ja nyt se elää uutta kuukoistuskauttaan Hotelli Hirvihaaran kartanona ja on suosittu hää- ja juhlapaikka.

Hirvihaaran Kartanon edessä kuvattu EKB-655

Matka jatkui kohti Pornaista ja tie seurasi Mustijoen vartta Pornaisten kirkolle. Matkan varrella jaloittelupaikkana oli Nummisten kylän Alikartanon (Frugårdin) pihamaa. Vuonna 1709 kartano tuli Nordenskiöld-suvun haltuun ja se tunnetaan parhaiten tutkimusmatkailija A. E. Nordenskiöldin lapsuudenkotina. Useat suvun jäsenet olivat kiinnostuneita maatalouden kehittämisestä, joka näkyi esimerkiksi mallitilatoimintana. Tila levitti tietoa viljelystä lähialueiden muille kartanoille ja pappiloille sekä myöhemmin myös torppareille. Kartanolla viljeltiin muun muassa päärynöitä, rohtoja, tupakkaa ja jalopuita. Lisäksi tila toi maahan uusia lammassrotuja. Tila oli myös ensimmäisiä paikkoja Suomessa, jossa viljeltiin perunaa. Tila siirtyi valtion omistukseen vuonna 1963, jonka jälkeen sitä alettiin valmistella museokäyttöön.

Pornaisissa pysähdyttiin myös Pornaisten kirkolla. Tämä pysähdys liittyi kilpailukortin kysymykseen, joka koski vuotta, jolloin Pornaisten naiset palttinaa kutomalla hankkivat rahat kirkonkellon ostamiseen. Vuosi oli 1726 ja tieto löytyi kirkkopihan muistolaatasta.

Pornaisista jatkoimme matkaa Nikkilään Linnanpellon kautta. Kylän keskustassa oli kaksi liikenneympyrää, joissa oli

Alikartanon pihalla

hauskat keskusalueet. Toiseen oli laitettu pupupatsaita pitkiä korvineen ja toisessa oli vihaisten näköisiä Sipoon susia. Kuski olisi halunnut ajaa parikin kierrosta ympäri ja tutkia eläimiä lähemmin, mutta jatkoimme kuitenkin matkaa. Tuusulaan ajoimme Keravan kautta ja perillä odotti buffet-lounas. Lounaan jälkeen palkittiin vielä ajoneuvon aikakauden mukaisesti parhaiten pukeutunut pariskunta ja kilpailukysymysten voittaja.

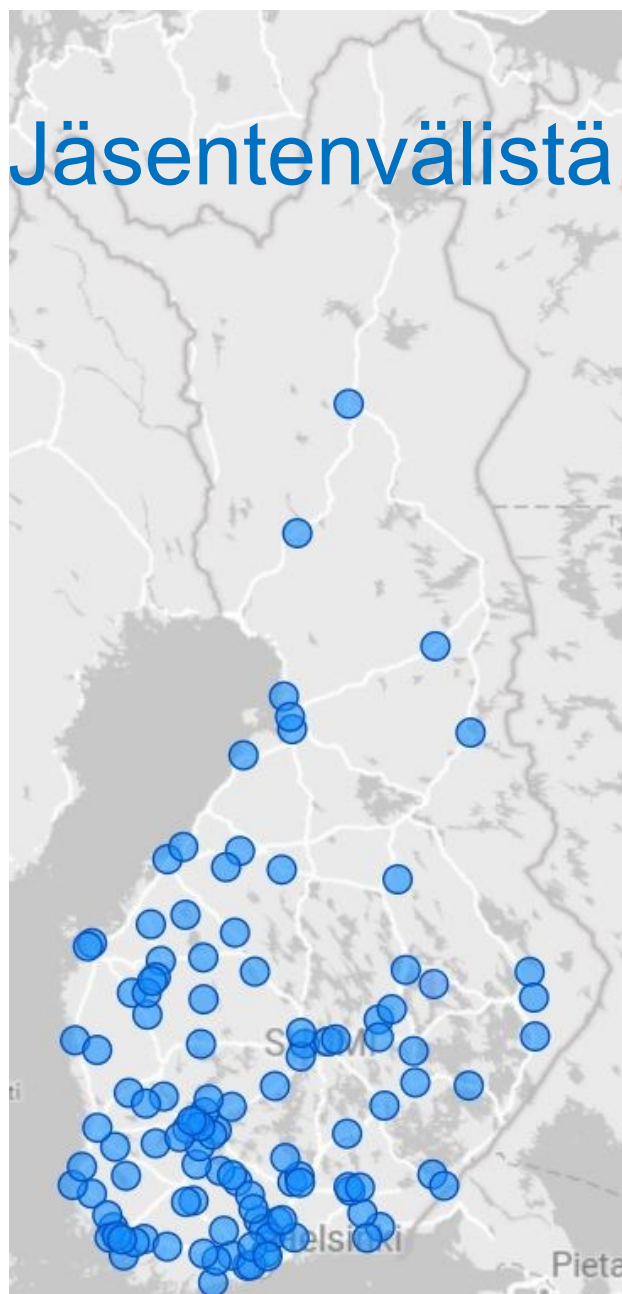

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun osallistuimme tällaiseen tapahtumaan ja oli mukava kokemus. Hyvät järjestelyt ja ajo-ohjeet. Saimme myös komean prenikan Pyhimyksen keulaan.

Leena ja Jouko Palmgren

Ajojen vanhin auto oli Ford T Model 1914.

206:n jäsenemme maantieteellinen sijainti. Keskiarvopiste vaikuttaisi osuvan jonnekin Tampereen seudulle.

Takaisin julkisille sivuille

Jäsentenvälistä WhatsApp -jäsenryhmä Jäsentiedotteet Kuvapankki Jäsentiedot Media ja printit Arvot

Pyhimyskerho

Arvot
Ei kuitenkaan yhdisty kukaan arvot, vaan otoksia pyynnöistä. Huom. Huutokauppa palveluina toteutustietoja, nettiautossa pyyntihintoja.

Sivut sivulla: 1 2

Tiesitkö, että kotisivujen jäsentenvälistä löytyy Pyhimysten pyyntihintaesimerkkejä vuosien varrelta.

Malli	Osuus valmistetuista	Osuus jäsenistössä	Jäsenrekisterissä		
			Vm,	kpl	%-osuus
P1800	13 %	34 %	1961	26	12,6 %
1800S	51 %	51 %	1962	28	13,6 %
1800E	20 %	9 %	1963	14	6,8 %
1800ES	17 %	6 %	1964	24	11,7 %
			1965	14	6,8 %
			1966	21	10,2 %
			1967	12	5,8 %
			1968	4	1,9 %
			1969	2	1,0 %
			1970	3	1,5 %
			1971	12	5,8 %
			1972	6	2,9 %
			1973	7	3,4 %
			Tyhjä	33	16,0 %

Jäsenrekisterin malli- ja vuosimallitietojen mukaan ensimmäiset vuosimallit ovat yliedustettuina valmistusmääriin suhteutettuna ja viimeiset vastaavasti aliedustettuina. Jäseniä on 206, joista 176:lla on rekisterissä kalustotietoa.

Vanhojen Volvojen omistajille ja entisöijille

Pirkanmaan V-Palvelu

V-Palvelu on vanhojen Volvojen omistajille ja entisöijille suunnattu varaosapalvelu. Tuomme maahan ja myymme uustuotanto varaosia ja tarvikkeita vanhempiin Volvo-malleihin.

Puhelin: 040 047 2321 tai 040 047 2346
Sähköposti: jouni.jokinen@varastopalvelu.fi

Pirkanmaan Varastopalvelu Ky
 Sorvajärventie 416 34110 Lakiala

Pyhimyskerho suosittelee!

NYT MYÖS RUOSTUMATTOMASTA TERÄKSESTÄ TEHTYJÄ PUSKUREITA KLASSIKKOVOLVOIHIN. MYÖS JENSEN P1800.

Edullisempi hinta - Ei ruostu - Saatavilla myös USA-mallisia

Legendaarisiin Volvoihin löytyy uustuotantona mm. verhoilu- ja tiivisteosia. Saatavilla lähes kaikki sisustan ja tavaratilan verhoiluosat sekä kumitiivisteet oviin ja ikkunoihin.

Kromiosat auton koriin ovat uustuotannossa, eli puskurit, maskit ja listat ovat saatavilla.

Yleisimmät varaosat ja tarvikkeet löytyvät suoraan varastostamme.

Osa nimikkeistä toimitusmyyntinä (toimitukset n. 2 viikon välein).

www.varastopalvelu.fi

Tapaamisiin

Pirkanmaan Vehoniemi-tapaaminen ja PK-seudun Bemböle-möötte ovat jo vakiintuneita paikallistapaamisia. Osallistujamäärillä käydään tervettä jäsentenvälistä kisaa. Rinta-rinnan mennään. Jäsen; voit vaikuttaa!

Ajokauden 2023 päätöstapaamiseen pääsi viisi pyhimyskuntaa kumpaankin. Leon vaunu oli hyvästä syystä sisätiloissa (ks. edellinen lehti), mutta lasketaan osallistujaksi. Eli tasapeli 5-5.

Vehoniemi

Bemböle

Ajokauden 2024 avaustapaamisiin pääsi viisi pyhimyskuntaa kumpaankin. Lisäksi paikalla oli muita jäseniä ja kiinnostuneita sivullisia. Vehoniemelle tultiin varta vasten autoja kuvaamaan. Tälläkin kertaa tasapeli 5-5.

Vehoniemi

Bemböle

Syystapaaminen 17.8.2024 JÄMSÄ

- 10.30 kokoontuminen Shell Helmi-Simpukalla (Kauhkialantie 116, 42100 Jämsä)
- 11.00 siirtyminen letka-ajona Patapirtille (Yijälänsalmentie 190, 42100 Jämsä)
- 11.30 Viinitilan esittely
- 12.15 Ruokailu Patapirtillä
- 14.00 siirtyminen letka-ajona Classic Garagelle (Teollisuuskatu 7, 42100 Jämsä)
- 14.15 Classic Garagen esittely ja näyttely
- n. 16.30-17.00 lähtö kotimatalle

Classic Garagen pääsymaksu on 20€/hlö. Pääsymaksun maksaa osallistuja. Kerho maksaa erillisen esittelymaksun. Lounaan hinta tarkentuu myöhemmin.

Ilmoittautuminen: hallitus.pyhimyskerho@gmail.com tai Markku Jylhäsalu p. 0400 708759. Ilmoita osallistujien määrä ja mahdolliset ruokarajoitteet. Ilmoittautumisen määräpäivästä tiedotetaan erikseen.

Lisätiedot: Juhani Mylläri p. 0400 492522

VOLVOKERHON JA PYHIMYSKERHON KESÄPÄIVÄ KANGASALLA 6.7.2024 KLO 10-15, MOBILIA, KANGASALA

ALUEKOKOONTUMISIA 2024

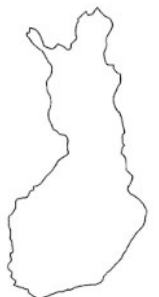
Ekat tapaamiset olivat toukokuussa.

Sovittuja aluetapaamisia lisäksi:

Pirkanmaa 27.8. klo 17: Vehoniemenharju 92, 36570 Kaivanto
PK-seutu 27.8. klo 17: Bembölen kahvitupa. Bellinmäki 1, 02470 Espoo
Pohjanmaa: Suunnitteilla (kysy Mika Vuokila)

Huom. Aluetapaamisia voi järjestää missä vain, tarvitaan vain koollekutsuja / yhteyshenkilö.

Kerho osallistuu aluekokoontumisiin tiedottamalla ja tarjoamalla osallistuville jäsenilleen ns. pullakahvit, mikäli valitsemanne kohtaamispaikka sellaiset mahdollistaa.

VOLVO

Pieni on suurta

**Täyssähköinen Volvo EX30.
Malliston hinta alk. 37 500 €.**

Lue lisää osoitteesta volvocars.fi.

Volvo EX30 -mallisto alkaen: autoveroton hinta 36.900 €, autovero 0 €, toimituskulut 600 €, yhteensä 37.500 €. Käyttöetu alk 395 €/kk, vapaa autoetu alk. 470 €/kk. Ajoakun käyttökapasiteetti 49-65 kWh, toimintamatka 344-480 km, keskkulutus 15,7-16,7 kWh/100 km, CO₂ 0 g/km (WLTP).

Toimintamatka- ja kulutusarvot on tarkoitettu ensisijaisesti automallien väliseen vertailuun. Auton kulutukseen ja toimintamatkkaan vaikuttavat muun muassa kuljettajan ajotapa, ajonopeus, lämpötila, keli- ja ajo-olosuhteet sekä auton kuormaus. Kuvan auto lisävarustein.